

شنبه 26 دی 30 محرم 16 ژانویه

قتل جعفر بن یحیی برمکی به دستور هارون الرشید سال 189 هجری قمری..

قتل جعفر بن یحیی برمکی به دستور هارون الرشید سال 189 هجری قمری
 یحیی بن خالد برمکی که ایرانی نژاد و هوادار خلافت عباسیان بود، پس از مرگ هادی عباسی (چهارمین خلیفه عباسیان) و آغاز خلافت هارون الرشید، به مقام عالی وزارت منصوب گردید و امور کشور پهناور اسلامی را بر عهده گرفت.
 علاوه بر یحیی، فرزندان جعفر، فضل و محمد نیز همانند پدر در خدمت خلافت هارون الرشید قرار گرفته و در استواری حکومت وی، تلاش بلیغی به عمل آوردند.
 هر کدام از آنان، یک یا چند استان بزرگ آن زمان را اداره می کردند و حتی در سال 182 قمری که هارون الرشید، فرزند خود مأمون را پس از امین، ولی عهد خویش گردانید، جعفر بن یحیی را کفیل وی نمود.
 بدین ترتیب، برمکیان در تمام اجزای حکومت هارون الرشید نقش حساسی بر عهده داشته و چندین سال خلافت عباسیان را با درایت و مدیریت خویش اداره کردند.
 اما رقیبان درباری برمکیان، مانند فضل بن ربیع، در نزد هارون بر ضد آنان سعایت می کردند و هارون را از افزایش قدرت آنان بیم می دادند.
 از سوی دیگر، برخی از برمکیان در نهان با علویان و بزرگان آن ها ارتباط داشته و برای آنان احترام ویژه ای قائل بودند و علی رغم درخواست هارون، با آنان بدرفتاری نمی کردند.
 این ها و عوامل پنهان و آشکار دیگر موجب گردید که هارون به تدریج بر آنان بد گمان شود و بنای ناسازگاری و شدت عمل در پیش گیرد.
 در همین راستا، هارون در آخر محرم سال 189 (و یا 187) قمری پس از بازگشت از مراسم حج، در شهر "انبار" دستور قتل جعفر بن یحیی برمکی را صادر کرد و در پی آن، "مسرور" خادم هارون با گروهی شبانه بر جعفر هجوم آورد و سرش را از بدن جدا کرد.
 هارون از شدت خشم دستور داد پیکر بی جان جعفر را دو تکه کرده و بر جسر بغداد نصب نمایند.
 در شب قتل جعفر، هارون دستور داد برادرش فضل یحیی را نیز دستگیر و به زندان منتقل نمایند و پدرشان یحیی بن خالد برمکی را در یکی از خانه های قصرش محبوس و تمام دارایی ها و بردگان برمکیان را مصادره کنند.
 سرانجام یحیی بن خالد در سال 190 قمری در زندان کوفه و پسرش فضل در محرم سال 193 قمری در زندان رقه با وضعیت ناگواری وفات یافتند.
 بدین ترتیب ستاره برمکیان پس از هفده سال و هفت ماه و پانزده روز درخشندگی، با قتل جعفر برمکی افول و از اوج قدرت به حسیض ذلت و خواری مبتلا گردیدند.

سالروز فرار شاه معدوم

محمد رضا پهلوی در 26 دیماه 1357 به بهانه معالجه از ایران خارج شد. فرار شاه نخستین قدم در راه پیروزی انقلاب بود. مردم توانسته بودند طاغوت پرنخوت زمانه را که سی و هفت سال غاصبانه و به زور بر جان و مال آنان حکومت کرده بود، مجبور به ترک ایران کنند. شادی و شمع مردم پس از شنیدن خبر فرار شاه دیدنی بود، و خاطره آن روز هرگز از ذهن ملت فراموش نخواهد شد.
 پیام حضرت امام خمینی (ره) به ملت شریف ایران پس از فرار شاه:
 بسم الله الرحمن الرحیم

خدمت عموم ملت شریف و شجاع ایران اعلی الله کلماتهم و فقههم الله تعالی: فرار محمد رضا پهلوی را که طلیعه پیروزی ملت و سرلوحه سعادت و دست یافتن به آزادی و استقلال است به شما ملت فداکار تبریک عرض می کنم. شما ملت شجاع و ثابت قدم به ملت های جهان ثابت کردید که با فداکاری و استقامت، می توان بر مشکلات هرچه باشد غلبه کرد و به مقصد هرچه دشوار باشد رسید. گرچه این ستمگر با دست آغشته به خون جوانان ما و جیب انباشته از ذخایر ملت، از دست ما گریخت ولی به خواست خداوند متعال بزودی به محاکمه کشیده خواهد شد و انتقام مستضعفین از او گرفته خواهد شد و لکن قطع دست ستمکار از ادامه ظلم به دست ستمدیدگان فوری است. او رفت و به هم پیمان خود اسرائیل دشمن سرسخت اسلام و مسلمین پیوست و جرایم و آشفته گیهایی را برجا گذاشت که ترمیم آن جز به تائید خداوند متعال و همت همه طبقات ملت و فداکاری اقشار کاردان و روشنفکر میسر نخواهد شد. اکنون در این طلوع فجر سعادت و پیروزی توجه عموم را به مطالبی جلب می کنم:

- 1- بر جوانان غیور در سراسر کشور لازم است برای حفظ نظم با آن دسته از قوای انتظامی که اکنون به آغوش ملت باز گشته اند، با تمام نیرو همکاری کنند و با کمال قدرت و جدیت نگذارند که بدخواهان و منحرفین آشوب و ناامنی ایجاد نمایند.
- 2- به تظاهرات و شعارهای پرشور علیه رژیم سلطنتی و دولت غاصب ادامه دهند و اگر منحرفین و مخالفین اسلام بخواهند اخلاقی به

وجود آورند و نظم را به هم زنند از آنان جدا جلوگیری کنند. باید ملت بداند که هر انحرافی و هر شعاری که مخالف مسیر ملت است به دست عمال شاه منفور و عمال اجانب تحقق می یابد. من از جمیع اشخاص که انحراف داشته اند و یا گرایش به بعضی مکتبهای انحرافی داشته اند، تقاضا دارم که به آغوش اسلام که ضامن سعادت آنان است برگردند، که ما آنان را برادرانه می پذیریم. در این موقع حساس که کشور جنگ زده ما بیش از هر زمانی به اتحاد و اتفاق احتیاج دارد، باید سعی شود که از هر اختلافی احتراز شود.

3- دولت موقت برای تهیه مقدمات انتخابات مجلس موسسان بزودی معرفی می شود و به کار مشغول خواهد شد. وزارتخانه ها موظفند که آنان را پذیرفته و با آنان صمیمانه همکاری کنند. اینجانب به صلاح وزرای غیرقانونی می دانم که بر کناری خود را اعلام کنند و خود را در مسیر ملت قرار دهند.

4- به جمیع نیروهای انتظامی و زمینی و هوایی و دریایی و صاحب منصبان و افسران و درجه داران ارتش و ژاندارمری و غیرآنان توصیه می کنم که دست از حمایت محمدرضا پهلوی که مخلوع است و به کشور بر نمی گردد و در خارج نیز با نفرت مردم مواجه است برادرند و به ملت ببینند، که صلاح دنیا و دین آنان در آن است. اینجانب از همه طبقات، خصوصاً حضرات علمای اعلام، در این موقع حساس تشکر می کنم و سلامت و سعادت همگان را از خداوند متعال خواستارم و وحدت کلمه را همیشه خصوصاً تا برانداختن رژیم شاهنشاهی و استقرار حکومت جمهوری اسلامی امیدوارم.

والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته

روح الله الموسوی الخمینی

درگذشت مرتضی عبدالرسولی از استادان دانشکده ادبیات در سال 1373 هجری شمسی

مرتضی عبدالرسولی از استادان دانشکده ادبیات دانشگاه تهران و هنرمند خوشنویس کشورمان در سال 1373 هجری شمسی بدرود حیات گفت. استاد عبدالرسولی عارفی وارسته بود و با وجود فعالیت‌های فراوان در دانشگاه خطاطی و خوشنویسی را نزد استادان هنرمند آموخت و سرانجام پس از سالها تمرین در زمینه استادی ممتاز شد. از آثار خوشنویسی استاد عبدالرسولی کتیبه مزار حکیم عمر خیّام نیشابوری، کتابت گلستان سعدی و کتابت دیوان حافظ را می توان نام برد.

تولد دکتر طه حسین از برجسته ترین علما و ادیبان کشور مصر در سال 1889 میلادی

دکتر طه حسین از برجسته ترین علما و ادیبان کشور مصر در سال 1889 میلادی متولد شد. او در سه سالگی بینایی خود را ازدست داد اما با هوش سرشار خویش به تحصیل پرداخت و تا سال 1918 میلادی از دانشگاه‌های مصر و سوربن پاریس درجه دکتری دریافت کرد. دکتر طه حسین بعد از اتمام تحصیل به فعالیت‌های فرهنگی پرداخت و دانشگاه اسکندریه را بنا نهاد. وی کتاب‌های فراوان نوشته است که از آن میان 171#« تاریخ ادبیات عرب و کتاب الایام» را می توان نام برد. دکتر طه حسین مدتها وزیر فرهنگ کشور مصر بود.

حمله آمریکا و نیروهای چندملیتی به پایتخت عراق در سال 1991 میلادی

امریکا و نیروهای چندملیتی در سال 1991 میلادی از نخستین ساعات بامداد به پایتخت عراق به شدت حمله کردند. در این حملات هوایی ضمن بمباران فرودگاهها، پالایشگاه و مراکز صنعتی عراق به مناطق مسکونی بغداد خسارات مالی بسیار وارد شد و شماری از مردم بی دفاع کشته و زخمی شدند. گفتنی است که امریکا این عملیات را که به عملیات طوفان صحرا معروف شد در مقابل حملات رژیم بعثی عراق به کویت کرد.